

EXERCICI 1: VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA I i II
(Durada 1 h)

Llegiu el text següent i contesteu les qüestions que trobareu a continuació.

Nota sobre la llibertat

No feu cas de les lleis. Bé: feu-ne cas, per evitar mals majors. Però tingueu present que les lleis, sota qualsevol règim, sempre han estat dictades per «prohibir». I si en trobeu alguna que sembla facilitar «llibertats», fixeu-vos-hi, perquè només ho sembla. Les «declaracions» són una altra cosa: són declaracions de «principis». I parlen de «drets»: els drets de l'home i del ciutadà, per exemple.

5 Us auguren i prometen tants «drets», que, si fos de veres, això seria la glòria celestial. Però no: hi ha lleis. Fins i tot –com en la vigent Constitució espanyola– parlen de «llibertats», però de seguida hi trobareu una clàusula precautòria en la qual ja us adverteixen que aquestes «llibertats» seran «regulades» després, d'una o d'altra manera. Amb la «regulació» corresponent advertireu de seguida que tot són «prohibicions» que la gent que té el poder aplicarà com li plaurà. Convé no

10 oblidar-ho. En la mesura que vivim –si hi vivim– en llibertat, només és la mesura de «llibertat» que el poder ens atorga. La mitologia de la «llibertat», tan estimada, és una fal·làcia. Tot s'ha de dir: kantianament, les «llibertats» no poden ser llibertats si no són respectuoses amb les altres «llibertats». D'acord. Però entre això i les lleis habituals hi ha una distància abismal. Cada llei que –cada dia– emana del poder, retalla una llibertat. Rarament la llibertat dels amos, però sempre la

15 dels subalterns: la de les «classes subalternes». I que s'autoenganye qui vulga enganyar-se. I per això les lleis sempre han fet por. I per això, en el Codi Civil espanyol, hi ha una ratlla definitiva que diu: «la ignorancia de la ley no excusa de su cumplimiento»... ¡Apa a «cumplir la ley»! La llibertat, podem «llegir-la» en un poema de Paul Éluard...

De Sagitari. Ser Joan Fuster, Antologia de textos fusterians,
a cura de J. A. Fluixà i A. Martínez, Alzira, Ed. Bromera

Qüestions

1. Enuncieu el tema del text i després resumiu-ne el contingut amb una extensió màxima de 8 línies. (2 punts)

2. Identifiqueu i justifiqueu els aspectes següents sobre el text: tipus de text, gènere textual, àmbit d'ús, varietat diatòpica i varietat diafàsica o registre. (2 punts)

3. Identifiqueu els tipus de sintagma subratllats i la seua funció sintàctica. A continuació, torneu a escriure els enunciats substituint-hi els sintagmes subratllats pel pronom feble adient. (2 punts)

- a) *per evitar mals majors*
- b) *Les «declaracions» són una altra cosa*
- c) *són declaracions de «principis»*
- d) *parlen de «drets»*

4. Escriviu un sinònim dels mots o expressions següents, d'acord amb el significat que prenen al text. (1 punt)

- a) *sembla* (línia 2)
- b) *auguren* (línia 5)
- c) *Fins i tot* (línia 6)
- d) *retalla* (línia 14)
- e) *por* (línia 16)

5. Reflexioneu sobre el que diu Joan Fuster en el text *Nota sobre la llibertat*. En compartiu l'opinió? Què penseu sobre aquest tema? Redacteu un text amb una extensió de 150 paraules en què exposeu la vostra opinió sobre la qüestió, tot seguint l'estructura pròpia d'aquests tipus de text. (3 punts)

Críteris de qualificació

- Cada pregunta té la seua valoració especificada al final de l'enunciat.
- Es valorarà la correcció gramatical, lèxica i ortogràfica de tot l'exercici.
- Les faltes d'ortografia podran restar 0,05 punts per cada falta. Ara bé, no es comptaran les faltes repetides i el descompte es farà per preguntes. Si en una pregunta el descompte per errors supera la puntuació de la pregunta, la puntuació serà de 0.
- L'exercici es qualificarà amb una puntuació numèrica entre 0 i 10 punts, sense decimals, i es consideraran negatives les qualificacions inferiors a 5.